

Haarlem, 31 juli 2019

Ik ontmoet jou hier in deze (Vis)hal

Van 17 augustus tot en met 15 september is in de Vishal de tentoonstelling 'Ik ontmoet jou hier in deze hal' te zien, samengesteld door Claus-Pierre Leinenbach. De kunstenaars hebben zich voor deze tentoonstelling laten inspireren door de oorspronkelijke rol van de Vishal en de aria 'Dich teure Halle' van Wagner. De opening vindt plaats op vrijdag 16 augustus om 17.00 uur. Sopraan Janine van Elst brengt hierbij Wagner's aria ten gehore.

De kunstenaars (Corinne Bonsma, Stefan Kasper, Claus-Pierre Leinenbach en Thomas Moecker) beschouwen de Vishal, met zijn oorspronkelijke rol als markthal en tevens ontmoetingsplaats, als bühne waar hun werk elkaar ontmoet. De aria 'Dich teure Halle' uit de opera Tannhäuser van Wagner is daarbij een belangrijke inspiratiebron voor het inhoudelijke totaalbeeld.

Alle vier tonen ze nieuw werk: de schilderijen van Corinne Bonsma en Stefan Kasper zoeken een relatie met de beelden van beeldhouwers Claus-Pierre Leinenbach en Thomas Moecker. Zowel twee- als driedimensionale werken, gekenmerkt door een zekere materialiteit en een patina, die ook de schaduwzijde van de mens genuanceerd kleuren.

De kunstenaars

De olieverfschilderijen van Corinne Bonsma zijn geraffineerd geschilderd en hebben een objectmatige uitstraling door de gelaagde opbouw. Ze gebruikt onderwerpen met een persoonlijke urgentie zoals een schaar, een LP en een poppenhuis. Door uitvergroting en (on)zichtbare figuratie kunnen haar onderwerpen meerduidig geïnterpreteerd worden.

Stefan Kasper schildert en tekent grote werken waarin waarheid en fictie elkaar kruisen. Het werk heeft vaak een collageachtig karakter. De open blik van Kasper is een verzameling van zijn fascinatie voor mystiek, geweld, het menselijk lichaam, dieren, het absurde alledaagse, truttigheid en idiotie.

De beelden van Claus-Pierre Leinenbach zijn gemaakt van contrasterende materialen als gekleurde nylon panties en in vele lagen gelaste ijzerplaten. De sculpturen staan op de grens van dromerige abstractie en plastische naaktheid. De bijna monsterlijke wezens lijken te zijn voortgekomen uit een hersenschim van erotisch-seksuele gevoelens, agressie, verdriet en vreugde.

De grote constructivistische tekeningen van Thomas Moecker zijn bedoeld als architecturale interieurs waarin 'zwart en wit' vragen oproepen. Hij combineert artistieke technieken van beeldhouwkunst en schilderkunst. Het resultaat zijn toneelachtige objecten met een vage scheidslijn tussen meubelachtige artefacten en sculptuur. In de Kleine Zaal toont Thomas Moecker in dezelfde periode het werk 'Chunky nero soff'.